

2 Μαρτίου 2010

Ελληνικά και Ορθόδοξα!

/ [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Το κακό πραγματικά παράγινε. Σπάνια σήμερα, στην εποχή της ματαιοδοξίας και επίδειξης, παραμένει απείραχτο το βαπτιστικό μας όνομα. Δηλαδή το όνομα που εκφωνήθηκε από τον ανάδοχό μας και τον ιερέα την ώρα του μεγάλου Μυστηρίου του Αγίου Βαπτίσματος και το είχε δώσει ο σαρκικός μας πατέρας την όγδοη από τη γέννησή μας ημέρα αλλοιώνεται. (Σωστό είναι, όχι να φωνάζουμε το νήπιο σαν νάναι ζώο για μήνες μέχρι τη βάπτισή του: μπέμπη, μπέμπα, μπουμπού, μπούα κλπ

αλλά εξαρχής με το πλήρες κανονικό του όνομα).

Στις μέρες μας λοιπόν, στην γενεά των ματαίων επιδόσεων και της ακατάσχετης ξενομανίας, δεν υπάρχει όνομα αναλλοίωτο. Πέρα από το γεγονός ότι πολλοί δίνουν ονόματα άσχετα με εορταζομένους αγίους, αρχαιοελληνικά, περιστασιακά και σύγχρονα, (οι καϋμένοι αδελφοί μας Κύπριοι από τον πόθο για την Μητέρα Πατρίδα έβαζαν ως βαπτιστικό όνομα την «Ελλάδα», επίσης πολλοί «συναγωνιστές» στην περίοδο του κομμουνιστικού κινήματος ονομάτιζαν τα παιδιά τους «λαοκρατία, δημοκρατία»), οι περισσότεροι παραλλάσσουν το αρχικό όνομα και τελικά βγαίνει κάτι σαν όνομα που δε θυμίζει τίποτε από άγιο και από ελληνική γλώσσα. [\(περισσότερα...\)](#)